Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Ioan, colibaşul

(15 ianuarie)

Sfântul cuvios Ioan, colibaşul (Kalivitul) (15 ianuarie):

https://www.academia.edu/44980649/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Ioan_coliba%C5%9Ful_Kalivitul_15_ianuarie_

https://archive.org/details/sf.-ioan-editat

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-ioan-editat

***

Materiale Sfântul cuvios Ioan, colibaşul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Ioan-Coliba%C5%9Ful-(15-ian)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Coliba%C5%9Ful

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan%2C+coliba%C5%9Ful

***

Troparul Sfântului cuvios Ioan, colibaşul, glasul al 4-lea: Din pruncie iubind cu căldură pe Domnul, lumea şi cele frumoase ale lumii ai părăsit şi ai sihăstrit în chip desăvârşit; ţi-ai ridicat coliba înaintea porţilor părinţilor tăi; zdrobit-ai cursele demonilor, prea fericite; pentru aceasta pe tine, prea cuvioase părinte Ioan, Hristos după vrednicie te-a prea mărit.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu slavă S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbogăţindu-te cu dumnezeieştile fapte bune, ai defăimat bogăţia cea pământească şi ai câştigat-o pe cea cerească. Drept aceea, sărac fiind eu de cunoaşterea cea dumnezeiască, îmbogăţeşte-mă cu har, ca să laud vieţuirea ta cea întocmai cu îngerii, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Jugului celui bun al Domnului supunându-te, fericite, din tinereţe te-ai nevoit cu lupte sihăstreşti şi pe vrăjmaş l-ai înjosit, într-armându-te cu smerenia lui Hristos; prin care te-ai ridicat, fericite părinte Ioan, către înălţimea cea cerească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai umblat pe cărarea cea strâmtă, cu întristare şi cu lacrimi şi cu suspinuri şi cu rele pătimiri, cuvioase, ai ajuns la lărgimea cea mult cuprinzătoare, aflându-ţi sălăşluire vrednică de ostenelile tale, părinte Ioan, vrednicule de laudă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De cumplitele meşteşuguri ale patimilor răscolit fiind eu, Fecioară şi de năvălirile păcatelor tulburat, prea lăudată, alerg cu dragoste către ocrotirea ta cea netulburată, pururea Fecioară, milostiveşte-te, spre mine şi mă miluieşte.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rugăciunile tale, ca pe o tămâie cu bună mireasmă, le-ai adus Atotvăzătorului, prea cuvioase, pe care, plăcându-le le-a primit, aşezându-te pe tine în cetele sihaştrilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai ca o minune prea mare, înspăimântând inimile dreptcredincioşilor, de Dumnezeu alesule, prea cuvioase, prin felul cum ai stăruit la porţile părinţilor tăi, sărac şi strâmtorat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

După Lege, stăruind în rugăciuni şi în posturi, întru nepătimire te-ai îmbrăcat, prea cuvioase, smerindu-ţi zburdările trupului, cu puterea Dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe un trandafir, plin de bună mireasmă te-a aflat pe tine, Curată, Cel fără păcat şi S-a Sălăşluit în sânul tău, umplând omenirea de bună mireasmă.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca şi crinul Biserica din păgâni cea stearpă, prin venirea Ta, Doamne, întru care s-a întărit inima mea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai Întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În zdrenţe sărăcăcioase, comoară ascunsă te-ai arătat, de Dumnezeu insuflate; că ai iubit veşmântul cel dumnezeiesc şi cu acesta îmbrăcându-te, ai intrat în Cămara de mire, cea de sus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind sămânţa cea cerească în brazdele inimii tale, de Dumnezeu insuflate, ai răsărit spic de veselie, care hrăneşte cugetul celor ce te laudă cu cuvioşie urmându-ţi pilda vieţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În colibă prea strâmtă ai petrecut, minunatule, de bunăvoie, făcându-te ca un alt Lazăr sărac. Pentru aceasta te odihneşti acum în sânurile lui Avraam, cuvioase părinte.
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreaptă-mi mişcările sufletului, Preacurată, către dumnezeieştile porunci ale Celui ce a Strălucit în pântecele tău, izbăvindu-mă de viforul smintelilor vieţii, cu mijlocirile tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminarea celor ce zăceau în întuneric şi mântuirea celor deznădăjduiţi Tu eşti, Hristoase, Mântuitorul meu şi la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu ştiu alt Dumnezeu afară de Tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străin ai fost de dulceţile pământeşti, străin de cei apropiaţi ai tăi, străin de părinţi cu a ta voie şi însuţi, curăţindu-te cu înfrânarea, te-ai sălăşluit cu Atotţiitorul, prea sfinte părinte Ioan, făcându-te sărac cu duhul.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te pe tine însuţi casă a Sfintei Treimi, ai dorit a te închide în colibă, curăţindu-ţi sufletul cu dumnezeieştile cugetări, văzând pururea frumuseţea lui Dumnezeu, cea de negrăit, părinte Ioan.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai împlinitor al Legii lui Dumnezeu şi nu ai ales nimic mai de cinste decât toată dragostea Lui, cugetătorule de Dumnezeu. Că nu te-a slăbit pe tine dragostea părinţilor şi a fraţilor, nici bogăţia, nici dregătoria, nici pofta trupului, părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Emmanuel, Stăpânul tuturor, născându-L fără stricăciune, ai rămas Fecioară şi după naştere, Maică Fecioară; pe Acela roagă-L neîncetat să izbăvească de supărarea vrăjmaşilor pe cei ce scapă sub acoperământul tău.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul păcatelor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe şarpele cel trufaş l-ai biruit cu armele smereniei, fericite şi înălţându-te cu Duhul, te-ai sălăşluit în Locaşurile pururea veşnice.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plin fiind de darurile Duhului, ai supus duhurile răutăţii, ca un înţelept şi cuminte şi cu totul dăruit lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ridicându-te pe culmile nepătimirii, părinte Ioan, strâmtorat în colibă şi înconjurat de ispite ai răbdat, întărindu-te dumnezeieşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Cuvântul, cel întocmai Lucrător şi de un scaun cu Cel ce L-a născut, L-ai Întrupat din pântecele tău, Curată, care pentru nespusa Sa milostivire, S-a îmbrăcat cu toată omenitatea noastră.

Irmosul: De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale, cel neurmat. Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Râvnind, înţelepte, sărăcia ce nu se fură, ai urât bogăţia părinţilor tăi. Şi având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, prea cuvioase părinte Ioan, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***
Calea cea strâmtă ai găsit-o mai de cinste decât pe cea largă, minunate şi cu bucurie ai răbdat la porţile părinţilor tăi, batjocorit şi sleit de multe boli, de Dumnezeu binecuvântate.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobitu-te-ai, înţelepte, cu prea frumoase suişuri, omorându-ţi trufia trupului. Drept aceea mutându-te către cele cereşti, eşti numărat pururea cu cetele Sfinţilor părinţi, vrednicule de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Călătorind pe căile care duc la odihna cea dumnezeiască, te-ai abătut, fericite, de la prăpăstiile demonilor, acoperit fiind cu dumnezeiescul har şi strigând: Cel ce bine eşti cuvântat şi Prea slăvit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lăudăm naşterea ta, Binecuvântată, prin care ne-am izbăvit din osândirea cea de demult şi pe tine te fericim, de Dumnezeu binecuvântată, singura pe care te-a iubit Cel ce bine este cuvântat şi Prea slăvit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tesându-ţi tu însuţi, părinte Ioan, haină ce nu se învecheşte, te-ai îmbrăcat ca un cerşetor, în chip de sărac petrecând la porţile părinţilor tăi.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un alt Iov ai pătimit fără de vină înaintea porţilor, ca un gunoi, suferind înfruntările slugilor tale, înţelepte, chinuit de foame şi de sete. Drept aceea ai moştenit Împărăţia cea de sus.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmat-ai în chip vădit Evangheliei, pe care ai primit-o în mâini şi ai sărăcit, fericite, plângând toată viaţa; şi blând şi fără de răutate fiind, ai moştenit Împărăţia cea de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ca un alt Avraam te-ai arătat, primind Sfânta Treime ca pe un Oaspete în coliba ta, prin suişuri dumnezeieşti şi ai slujit-o pe Ea prin cugete curate şi prin sărăcie desăvârşită, fericite, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Râu pururea curgător ne izvorăşte nouă, celor ce alergăm la tine, Preacurată; de aceea, cei ce scoatem din el har din destul lăudăm naşterea ta, prea curată şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evrei şi văpaia întru răcoreală a prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Cel...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strigai, cuvioase: Domnul este Puterea şi Lauda mea, întru El biruiesc pe căpeteniia întunericului; nicicum nu mă tem de amăgirile cele ce îmi vin din partea lui, prin hărţuielile închipuirii, numai gândindu-mă la frumuseţea cea dumnezeiască şi neapropiată.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un pământ îngrăşat a primit inima ta, cuvioase, sămânţa cea cerească în brazdele cugetului şi aduce roadă spic însutit, care hrăneşte sufletele tuturor celor ce te cinstesc pe tine, cu credinţă, de Dumnezeu fericite.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind împreună cu Stăpânul tău, cuvioase şi luminat fiind de acolo cu străluciri prea luminate, roagă-te, minunate părinte Ioan, să se dăruiască dumnezeiască Lumină celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta cea luminată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţitu-te-a Domnul din pântece pe tine, fericite, către Dânsul ţi-ai îndreptat cărările tale. Drept aceea ai fost numărat între cuvioşii cei ce au vieţuit întru cucernicie; cu aceia împreună te bucuri de îndumnezeire, prea lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Locaş Luminii s-a făcut pântecele tău, prin care au văzut Lumina cei ce şedeau întru întuneric. Drept aceea te lăudăm pururea, cu glasuri netăcute, Maica lui Dumnezeu şi cu dragoste te cinstim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Irmosul: Fiul Părintelui Cel fără de început Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Părăsind avuţia cea pieritoare şi mărirea cea trecătoare, ai dobândit, fericite părinte, bogăţia cea cerească şi lauda cea cu adevărat veşnică. Pentru aceasta fericim sfântă adormirea ta şi întru dânsa prăznuind, strigăm ţie: pomeneşte-ne pe noi, prea cuvioase Ioan, ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Ca o vie nelucrată, Fecioară, Strugurele cel prea frumos ai odrăslit, Cel ce izvorăşte nouă Vinul mântuirii, care veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta, pe tine, ca pe o pricinuitoare a bunătăţii, fericindu-te pururea, împreună cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te cea plină de daruri.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Curata, cea neispitită de nuntă şi Maica Ta Hristoase, văzându-Te pe Tine mort, spânzurat pe Lemn, ca o Maică plângând grăia: pentru ce Ţi-a răsplătit Ţie aşa adunarea iudeilor, cea fărădelege şi nemulţumitoare, care s-a bucurat de multele şi marile Tale daruri, Fiul meu? Laud îngăduinţa Ta cea dumnezeiască.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului cuvios Ioan, colibaşul

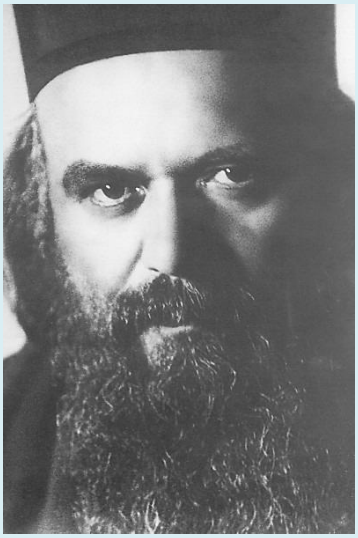

Ioan s-a născut pe vremea domniei împăratului Leon I în Constantinopol din părinţi bogaţi şi slăviţi, fiind singurul copil al părinţilor săi.

Atras de viaţa monahală, el a plecat în taină de la casa părinţilor săi şi a mers împreună cu un monah într-o mânăstire din Asia mică. Timp de şase ani el a vieţuit aspru în această mînăstrie, sub călăuzirea stareţului.

Apoi diavolul a început să-1 ispitească cu gândul de a părăsi mânăstirea şi a se întoarce în casa părinţilor săi, şi să trăiască împreună cu ei aşa cum se cuvine unui nobil.

El cu adevărat s-a întors la casă părinţilor săi, dar îmbrăcat ca un cerşetor. El şi-a văzut părinţii, dar nu a spus cine este. El şi-a luat o colibă de cerşetor la curtea lor, trăind din furniturile pe care i le aruncau slugile părinţilor săi şi fiind batjocorit de toţi. Aşa a trăit el timp de trei ani, rugându-se în taină şi fierbinte lui Dumnezeu să mântuiască sufletele tatălui şi mamei sale.

Când s-a îmbolnăvit şi a simţit că i se apropie moartea, Ioan s-a făcut cunoscut părinţilor săi după o carte a Sfintelor Evanghelii scump lucrată, pe care i-o dăruiseră părinţii lui în copilărie şi de care nu se despărţise niciodată, aceea fiind singura şi scumpa lui avere.

Aşa a făcut acest tânăr care, deşi putred de bogat, 1-a înfrânt pe diavolul şi şi-a mântuit nu doar sufletul său, ci şi sufletele părinţilor săi. El a adormit cu pace pe la anul 450 după Hristos.

Cântare de laudă la Sfântul Ioan, colibaşul

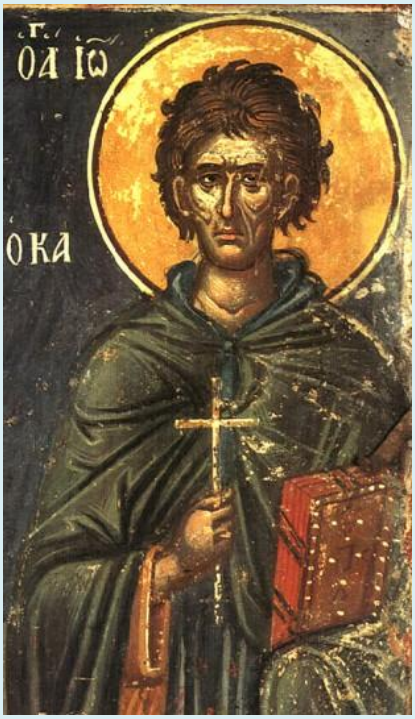

Pe tânărul Ioan,
Cel tânăr şi bogat,
Nimic nu l-a putut clinti,
Nici tinereţea, nici banii.

Tatăl său era de neam împărătesc,
Mama sa o aleasă doamnă,
Dar el pe amândoi i-a lăsat
Pentru dragostea Împăratului Ceresc,
Averea lui era Hristos,
Toată cinstea şi toată frumuseţea.

Pe Hristos Dumnezeu Îl iubea
Mai mult decât însăşi viaţa.

Iar părinţii săi, în loc să se chinuiască în iad,

iată-i sunt mântuiţi,
Prin fiul lor care pentru a lor şi a lui mântuire
Să sărăcească a voit.

Chiar şi astăzi pe mulţi
Care sub povara bogăţiilor se sufocă
Ioan îi poate ruşina,
Şi cu ale lui sfinte rugăciuni
Ale lor suflete le poate mântui.